

**Історія Оксани Ковтун, учасниці обласного конкурсу
«Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Серце, що дарує родину»**

Оксана Ковтун до 2022 року мешкала в Авдіївській територіальній громаді Покровського району Донецької області. На початку 2021 року пані Оксана звернулась до служби у справах дітей з тим, що хоче допомагати дітям міста, які опинились у складних життєвих обставинах, бо розуміє, як важко дітям, коли у родині проблеми. Під час розмови Оксані було запропоновано створити родину патронатного вихователя. Разом зі своєю донькою, яка згодом стала помічником патронатного вихователя, вони зібрали необхідні документи, пройшли навчання

і вже у квітні 2021 року в її родину була влаштована перша дитина.

З початком повномасштабного вторгнення Росії на територію України родина Оксани разом із дитиною, якою вона опікувалася, як патронатний вихователь, евакуювалась до м. Золотоноша Черкаської області.

Не дивлячись ні на які життєві труднощі, з лютого 2022 року і по вересень 2025 року, пані Оксана не припиняла своєї діяльності, як патронатний вихователь. Вона долала певні життєві проблеми та труднощі, однак, ніякі перепони не зупиняли Оксану Григорівну допомагати, турбуватись, виховувати дітей, дарувати їм сімейний затишок і тепло. За весь час роботи вона подарувала щастя зростати у родині й долати складні життєві обставини 21 дитині.

З початком повномасштабного вторгнення пані Оксана надала згоду на влаштування в її родину дітей не тільки з Авдіївської громади, а й з інших громад Донецької області, діти яких потребували захисту, допомоги у зв'язку з активними бойовими діями у Донецькій області. Так у 2024 році Оксана Григорівна виховувала 7 дітей, які потім були влаштовані до сімейних форм виховання. У 2025 році на вихованні у родини патронатного вихователя перебувало 6 дітей, 3 дітей влаштовані до сімейних форм виховання, а троє ще виховуються у її родині. І кожного разу влаштовуючи дітей до родини пані Оксани її запитують: «Ви візьмете дітей?», а вона відповідає: «Та як я відмовлю, це ж наші діти, діти нашого Донбасу, діти нашої країни». Хоча насправді Оксані Григорівні буває не просто. Наприклад, рятуючи дитину, яка була влаштована у її родину, від тяжкої хвороби головного мозку, пані Оксана декілька разів проходила лікування з дитиною у національній дитячій спеціалізованій лікарні «Охматдит». Вона доглядала за дитиною, піклувалась про неї, а морально хоч і трималася, але їй було дуже важко - серце боліло за

здоров'я однорічної дитинки. Патронатний вихователь подолав і ці труднощі та разом з дитиною повернулись додому.

Найбільші досягнення Оксани Григорівни у тому, що вона приймаючи дітей у свою родину, дає їм віру і надію, що все в долі дітей буде добре. Оксана допомагає їм з оформленням документів, займається їх лікуванням, навчанням, а найголовніше допомагає адаптуватися у родині, в якій потім влаштовуються діти. Покидаючи родину Оксани Григорівни, діти вже знають, як це, коли у родині люблять, турбуються, поважають. А ще пані Оксана слідкує за долею кожного свого вихованця й у разі потреби допомагає їм.

За вагомий внесок у виховання дітей, розвиток сімейних цінностей українського народу, активну громадянську позицію, відданість справі виховання дітей, милосердя, активну допомогу дітям Авдіївської громади начальником Авдіївської міської військової адміністрації Покровського району Донецької області Оксана Григорівна була нагороджена відзнакою «За заслуги перед громадою» та подякою, почесною грамотою начальника Покровської міської військової адміністрації Покровського району Донецької області.

Оксана Григорівна – жінка з добрим, чуйним серцем, яка приймає до родини дітей і дарує їм свою любов, родинне тепло і найголовніше дає віру у щасливе майбутнє.